

SADRŽAJ:

UVOD.....	3
1.OBILJEŽJA RURALNOG TURIZMA U HRVATSKOJ.....	4
1.1.RURALNI RAZVOJ - POTREBNE RAZVOJNE MJERE I DJELATNOSTI.....	4
1.2.RAŠIRENOST RURALNIH PODRUČJA U REPUBLICI HRVATSKOJ.....	5
1.3. POLITIČKA ULOGA U RAZVOJU SEOSKOG TURIZMA.....	6
2.EKO SELO „ŽUMBERAK“.....	8
3.ANALIZA TRENTUNOG STANJA.....	10
3.1.SLABOSTI.....	10
3.2.PREDNOSTI.....	11
3.3.PRIJETNJE.....	12
3.3.PRILIKE.....	13
4.ANALIZABUDUĆEG STANJA.....	15
ZAKLJUČAK.....	16
LITERATURA.....	17

UVOD

Ruralni turizam predstavlja zajednički naziv za sve posebne oblike turizma u seoskim područjima. Posebni oblici ruralnog turizma mogu biti: turizam na seljačkim gospodarstvima, lovni, ribolovni, ekoturizam, zdravstveni, sportsko-rekreacijski, rezidencijalni (kuće za odmor), edukacijski, zavičajni, nostalgični, avanturistički, tranzitni, kamping turizam, kontinentalni nautički turizam, gastronomski i enogastronomski, turizam zaštićenih dijelova prirode, kulturni turizam, vjerski, ostali posebni oblici. Samo se u marketinške svrhe mogu koristiti i drugi termini poput naziva „ekoturizam ili „agroturizam“.

Ruralni turizam je značajan čimbenik u aktivaciji i održivom razvoju seoskih područja koji pomaže očuvanju lokalnog identiteta, tradicije i običaja, štiti okoliš, jača autohtonu, tradicijsku i ekološku proizvodnju te pomaže razvoju seoskih krajeva na osnovu održivog razvoja, pa ga s pravom možemo nazvati budućnosti svjetskog turizma.

Ruralni turizam je u svojim samim začecima, te predstavlja golem neiskorišten potencijal kojem Hrvatska turistička zajednica ne pridaje dovoljno pozornosti, obzirom na značaj koji ima u stvaranju novih vrijednosti na seoskim područjima.

Bez obzira na prirodnu i kulturološku atraktivnost hrvatskog ruralnog prostora, seoski se turizam, osobito onaj na turističkim seljačkim gospodarstvima, razvija vrlo sporo u odnosu na potražnju i ponudu u susjednim zemljama (Austrija, Slovenija, Italija). Osnovni je uzrok tome poglavito vrlo malen i usitnjeni seljački posjed u Hrvatskoj, na kojem se ne može organizirati isplativa poljoprivredna proizvodnja, a još manje pružanje turističkih usluga kao dodatne djelatnosti, zatim nerazvijena komunalna i društvena infrastruktura, i na kraju, nedostatak državnog interesa, poticaja i značajnije potpore za turistički razvoj kontinentalnog dijela zemlje, koji je ostao u sjeni konjukturnog primorskog dijela zemlje.

1.OBILJEŽJA RURALNOG TURIZMA U HRVATSKOJ

Turistička seljačka gospodarstva se, više-manje opravdano, smatraju paradigmom ruralnog turizma.

Boravak na turističkom seljačkom gospodarstvu, predstavlja iznimno iskustvo gostiju, koji probijaju prostorno, ali i socio-kulturalnu opnu jednog drugačijeg svijeta, toliko različitog od onog u gradu. Obilježja tog svijeta su jasno čitljiva u njegovoj fizičkoj ljudsci, sastavljenoj od tradicijske arhitekture, organizacije stambenog i gospodarskog dvorišta, okućnice, tradicijskog vrta, od tradicijskog interijera (zidnih, stropnih i podnih obloga, namještaja, zavjesa, stolnjaka tradicijske arhitekture, kuhinjskih krpa, opreme, ovješenih dekoracija, križa i svetihi sličica, tradicijskih uređaja za grijanje i pripremu jela i slično) i manje čitljiva u sastavnicama nematerijalne kulturne baštine, kao što su primjerice: tradicijska znanja, umijeće narodnog rukotvorstva, običaji, legende, pjesme, plesovi, odnosi između članova obitelji i obitelji prema selu.

Tijekom vremena su neizbjegne promjene u načinu života domaćina, osobito u domeni poljoprivredne proizvodnje koje unose promjene u sve spomenute tradicijske sastavnice seljačkog gospodarstva i života na njemu. Time se otvara pitanje održivosti tradicijske autentičnosti seljačkog gospodarstva, i ne samo njega, već i dijelova sela, cijelog sela pa i cijelog kultiviranog krajolika u ruralnom prostoru.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com